

LA NOIA DE LA PERLA

La noia de la perla, Vermeer

Encara recordava nítidament el moment en què els seus ulls la van veure per primera vegada. Era un vespre fred d'hivern i es trobava al bellmig d'una alegre festa a la casa d'un cèlebre pintor a la ciutat de Delft. No es va atrevir a parlar-li durant tota la vetllada i, mentre conversava amb alguns coneguts, l'anava mirant de reüll. Duia un mocador blau i groc que li queia sobre l'espatlla que li feia ressaltar la pell blanca i delicada del seu rostre. Era una perla, l'arracada de l'orella? Tenia una mirada intel·ligent i uns ulls clars i brillants. El nas, petit i perfecte i, just a sota, uns llavis vermells i sensuals.

Es va entristir quan la noia marxava però, de sobte, ella es va girar i li va semblar que el mirava i li deia adéu.